

[Niels Westerby]

der er tale om, til at betale den skat, de alligevel skal betale. Så bliver det statskassen, der kommer til at bære et tab, og det tab kan bæres, vil jeg skønne, ved en forhøjelse af momsen til omkring en 12 pct. med nogle offentlige besparelser, og dermed kan hr. Aksel Larsen lade sine betragtninger om en merværdiafgift på 15 pct. ligge.

Det er ganske rigtigt, at liberalt centrum i en anden forbindelse — jeg understreger: i en helt anden forbindelse — har været inde på, at merværdiafgiften burde forhøjes til 15 pct., men det var i forbindelse med en omlægning af beskatningen, således at indkomstkatterne blev sænket og forbrugsskatterne blev hævet. Det er i den forbindelse, vi har været inde på en forhøjelse af merværdiafgiften til 15 pct. Vi vil med fuld bibeholdelse af den sociale balance gerne være med til at forhøje merværdiafgiften, når vi så samtidig fuldt ud kan sikre, at de alt for høje indkomstkatter kan blive sænket. Jeg har tidligere under behandlingen af udskrivningsloven sagt, at de meget høje udskrivningssatser, som regeringens lovforslag indeholder, idet mellemindtægter nu bliver beskattet lige så højt, som millionærindtægter blev det tidligere, er en ulykke for landet, og jeg vil anse det for en god ting at bruge merværdiafgiften til at få rettet op på dette uheldige forhold.

Jeg vil gerne konkludere med at sige ganske kort til hr. Per Hækkerup, der jo ved første behandling gav udtryk for, at intet parti i tinget havde opstillet et alternativ til regeringens forslag, at vi har opstillet et alternativ, og vi har peget på to andre muligheder. Så synes jeg, at hr. Per Hækkerup samtidig med opfyldelsen af de nødvendige politiske synspunkter, som må komme ind i billedet i denne situation, måske skulle gå ind i et praktisk arbejde på det grundlag.

Sigsgaard: Hr. Per Hækkerup understregede her, at socialdemokratiet og regeringen havde været forhandlingsvillige, og det er jo rigtigt; man har villet forhandle, men på en lidt særegen måde. Man gennemførte devalueringen, til trods for at det ikke skortede på advarsler fra mange sider. Man foreslog følgeforanstaltninger, indgreb i overenskomsterne og ekstraskatten, og man

erklærede sin forhandlingsvilje; men de konkrete forslags berettigelse og indhold ville man ikke forhandle om. Man ville altså forhandle, men på basis af ultimative krav, og det besværliggør jo uægtelig forhandlingerne.

Hr. Per Hækkerup pegede også på, at det var sent at rejse omfattende krav i går, og det er jo rigtigt, at tidsfristerne er snævre; men det er jo socialdemokratiet og regeringen, der har gjort dem snævre. Ingen andre insisterer jo på, at tredjebehandlingen skal finde sted på fredag; det er socialdemokratiets beslutning alene.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg er klar over, at det må skyldes en forglemmelse, når hr. Henry Christensen ikke besvarede mit spørgsmål om, hvilken devalueringsgrad man ville anbefale fra venstres side. Skulle han ikke være klar over det, vil jeg bede hr. Poul Hartling besvare spørgsmålet.

Til hr. Poul Møller vil jeg gerne sige, at de foreslåede 400 mill. kr. til boligfonden kommer jo kun til udbetaling i den udstrækning, hvori kommunerne trækker på fonden for at fremskaffe byggemoden jord, og jeg tror dog sikkert, hr. Poul Møller vil være enig med mig i, at et øget udbud af byggemoden jord vil være en særdeles heldig foranstaltning for at modvirke jordprisstigningerne.

Til hr. Hilmar Baunsgaard vil jeg gerne sige, at hr. Hilmar Baunsgaard sikkert nok fra sit studium af finanslovforslaget ved, at de samlede materielanskaffelser m. v. på forsvarsbudgettet andrager 228 mill. kr. i forslaget. Hvis der skal spares 200 mill. kr., tror jeg, hr. Hilmar Baunsgaard må erkende, at det kan ikke ske, uden at forsvarsforligets forudsætninger er brudt. Jeg fik ikke noget klart svar fra hr. Hilmar Baunsgaard på mit spørgsmål, men jeg vil meget gerne vide, om det radikale venstre — undskyld den inkvisitoriske form — står ved et indgået forlig om forsvaret eller ikke.

Og så skal jeg endelig sige til hr. Sigsgaard, at vi har ikke fremsat ultimative krav; vi har fremsat nogle lovforslag til løsning af den bestemte opgave, der foreligger vi har sagt, at på grundlag af disse forslag kan der forhandles, men ikke på det grund-